

Kommissionen henviste dette Spørgsmaal til et Underudvalg bestaaende af 9 Medlemmer af Forretningsudvalget og 6 af Kommissionens egne Medlemmer, som henstillede til Kommissionen at vedtage en Resolution, hvorefter man opfordrer Styrelsesraadet til at undersøge Spørgsmaalet om, paa hvilke Maader Enkeltstater inden for en Statssammenslutning, hvis Beføjelser til at træffe Afgørelse i sociale Spørgsmaal er begrænset, fremtidig kan gennemføre de i Konventionerne indeholdte Bestemmelser i videst mulig Udstrækning.

Saa vel Kommissionen som Konferencen vedtog enstemmigt den saaledes foreslaaede Resolution.

I Plenarforsamlingen, hvor man fra Arbejdsgiverside fastholdt det i Kommissionen indtagne Standpunkt, hvorefter Organisationen ikke var beføjet til at fastsætte Bestemmelser for Ejere af Køretøjer, og hvor man fra Arbejderside udtrykte sin Beklagelse af, at man ikke havde kunnet stille Forslag om en 40 Timers Arbejdsuge, blev Konventionsudkastet vedtaget med 88 Stemmer mod 8, og 4 Henstillinger, der sluttede sig hertil, nemlig om Kontrolbøger; om Natarbejde; om Fastsættelse af Arbejdstiden; og om Hviletid for erhvervsmæssige Førere af private Køretøjer, blev ligeledes vedtaget af Konferencen.

Det saaledes vedtagne Konventionsudkast og de vedtagne Henstillinger har i dansk Oversættelse følgende Tekst:

Konventionsudkast om Arbejds- og Hviletid (Vejtransport). (Nr. 67).

Artikel 1.

1. Nærværende Konvention kommer til Anvendelse paa:

- (a) Personer, som erhvervsmæssigt fører et til Vejtransport bestemt Køretøj,
- (b) Hjælpere og andre Personer, som kører med et til Vejtransport bestemt Køretøj, og som erhvervsmæssigt er knyttet til Køretøjet, dets Passagerer eller Last.

2. I nærværende Konvention omfatter Udtrykket „et til Vejtransport bestemt Køretøj“ alle Køretøjer, der, hvad enten de tilhører det offentlige eller private, fremdrives ved mekanisk Kraft — herunder Sporvogne, Trolleyvogne og Paahængsvogne, der trækkes af mekanisk fremdrevne Køretøjer —, og som giver sig af med Transport af Passagerer eller Gods ad offentlig Vej mod Betaling eller i den Virksomheds Interesse, der benytter Køretøjet.

Artikel 2.

Den kompetente Myndighed kan undtage fra nærværende Konventions Anvendelsesomraade:

- (a) Personer, der fører, eller kører med private Køretøjer, der udelukkende tjener til privat Brug;
- (b) Personer, der fører eller kører med Køretøjer, som udfører:
 - (i) Transport for Land- eller Skovbrugsvirksomheder, for saa vidt denne Transport staar i direkte Forbindelse med og udelukkende tjener Arbejdet i Virksomheden;
 - (ii) Transport af syge eller saarede, der udføres af Hospitaler og Kliniker;
 - (iii) Transport, der er i det nationale Forsvars eller Politiets Interesse, og anden Transport, der indgaar som et Led i Udøvelsen af offentlig Autoritet;
 - (iv.) Transport i Rednings- eller Undsætningsøjemed.

Artikel 3.

Den kompetente Myndighed kan, helt eller delvis, undtage fra nærværende Konventions Anvendelsesomraade Ejere af Køretøjer og saadanne Medlemmer af deres Familie, som ikke arbejder for Løn, eller bestemte Kategorier af disse Personer, saafremt og saa længe Myndighederne:

- (a) forvisser sig om, at saadanne Undtagelser:
 - (i) ikke vil udsætte Arbejdsvilkaarene for de Personer, paa hvilke vedkommende Forskrifter fortsat skal finde Anvendelse, for urimelig Konkurrence;